

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Tatarciuc Iurie Anatoli, născut la 27 noiembrie 1988, originar și domiciliat în or. Călărași, str. V. Lupu, 28.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 30.05.2013 – 20.02.2014,*

2. *Instanța de apel: 20.03.2014 – 25.06.2014,*

3. *Instanța de recurs: 25.08.2014 – 15.10.2014.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 20.02.2014, Tatarciuc Iurie Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 (zece mii) lei, în beneficiul statului.

S-a dispus ca amenda să fie achitată de condamnat, în mod benevol, în termen de 30 de zile de la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești, în caz contrar, instanța va trimite oficiului de executare titlul executoriu pentru încasarea silită, explicându-i-se inculpatului că, în caz de eschivare cu rea voință de la achitarea amenzii, instanța de judecată conform art.64 Cod penal poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 50 unități convenționale.

Prin aceeași sentință, Tatarciuc Iurie Anatoli învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, a fost achitat din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea a fost abrogată.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la 10.07.2012, aproximativ pe la ora 02:00, Tatarciuc Iurie, aflîndu-se în incinta barului „Rebag” situat în or.Călărași,

str. Alexandru cel Bun 132, împreună cu Spătari Denis, care a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Călărași din 01.11.2012 și câteva persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, în privința cărora procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, prin participație simplă, fiind sub influența alcoolului, în rezultatul unor altercații care au avut loc în incinta barului, cu scop de răzbunare, au ieșit din bar și s-au îndreptat în direcția semaforului la o distanță de aproximativ 30 metri de la barul „Rebag”, unde fără careva motive întemeiate, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, ignorând normele elementare de conduită și comportament moral, dînd dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, l-au acostat pe Țîcu Valeriu, căruia i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. În cadrul bătăii, la un moment dat, Țîcu Valeriu a reușit să fugă, însă inculpatul și celelalte persoane prelungind acțiunile lor huliganice l-au ajuns din urmă în apropierea trecerii de calea ferată în direcția s. Tuzara, r-nul Călărași, unde, iarăși i-au aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i astfel părți vătămăte, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Călărași, Moțpan Ion, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Tatarciuc Iurie Anatoli să fie condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 1 (un) an închisoare, iar în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal la 6 (șase) ani închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, pentru concurs de infracțiuni, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de fond a apreciat probele acumulate pe cauza penală dată unilateral, incomplet și neobiectiv, achitîndu-1 pe inculpatul Tatarciuc Iurie în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, iar în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, aplicîndu-i o pedeapsă prea blîndă. Consideră că, motivele de achitare sunt integral neîntemeiate și nu corespund circumstanțelor comiterii infracțiunii, deoarece intenția de sustragere a bunurilor părții vătămăte a apărut spontan, în timpul acțiunilor huliganice, iar faptul că, inculpatul nu a sustras bunurile materiale nu indică că, în acțiunile lui lipsesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, pe motiv că inculpatul a comis acțiuni în comun cu Spătari Denis, manifestate prin aplicarea loviturilor în timpul dezbrăcărilor de haine, acțiuni care dovedesc coparticiparea sa, la deposedarea lui Țîcu Valeriu de bunuri materiale. Mai mult ca atît, inculpatul Tatarciuc Iurie a aplicat lovituri concomitente cu acțiunile de sustragere ale lui Spătari Denis și a aplicat lovituri pînă la urmă, dar nu s-a oprit cînd ultimul le-a zis să-l dezbrace.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărîrii atacate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Tatarciuc Iurie în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane, iar pe art.188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, corect l-a achitat, din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii: „tîlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal a fost dovedită prin declarațiile însăși a inculpatului Tatarciuc Iurie, părții vătămate Țîcu Valeriu, martorilor Gaber Gheorghe, Dodon Ana, Filip Vasile, precum și prin probele administrate în cadrul primei instanțe și verificate în instanța de apel, și anume:

- raportul de expertiză medico-legală nr.114D din 15.08.2012, potrivit căruia, partea vătămată Țîcu Valeriu în rezultatul aplicării loviturilor, a suferit echimoză în regiunea ochiului stîng, hemoragie sub conjunctiva ochiului stîng, comoție cerebrală, fracturile coastelor 7 și 8 pe dreapta și 7, 8 și 9 pe stînga, ce se califică ca vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată (f.d.45, Vol.I);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 10.12.2013, potrivit căruia, martorul Filip V. 1-a recunoscut pe inculpatul Tatarciuc Iurie după fotografie, drept una din persoanele care l-au lovit pe Țîcu Valeriu (f.d.105, Vol. I).

Instanța de apel a concluzionat că, deși s-a dovedit cert vinovăția inculpatului Tatarciuc Iurie în săvârșirea infracțiunii de huliganism și aplicarea la data indicată a violenței în privința părții vătămate, la materialele cauzei nu au fost anexate probe, prin care s-ar dovedi că, inculpatul a participat sau a asistat, după cum afirmă partea acuzării, la deposedarea părții vătămate de bunuri, relevante în acest sens fiind chiar declarațiile părții vătămate Țîcu Valeriu, care a confirmat atît în instanța de apel, cît și în instanța de fond că, Tatarciuc Iurie nu era la fața locului în momentul în care acesta a fost deposedat de bunuri, el plecînd spre casă mai devreme.

Respectiv, lipsa la materialele cauzei a probelor contrare celor expuse mai sus, denotă că, în speță, în acțiunile lui Tatarciuc Iurie lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii imputate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru T., solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, dat fiind faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În motivarea recursului procurorul indică asupra faptului că, instanța de apel a pus la baza deciziei de achitare unilateral declarațiile inculpatului, care la urmărirea penală și în cadrul ședinței de judecată a recunoscut vina parțial, declarații care urmează a fi apreciate critic, deoarece nu colaborează cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, fiind date cu scop de apărare și eschivare de la răspunderea penală, neindicînd care sunt aceste probe.

Consideră că, hotărîrile judecătorești privind achitarea inculpatului Tatarciuc Iu. pe art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal sunt ilegale și neîntemeiate, și faptul că, inculpatul nu a sustras bunurile materiale de la partea vătămată nu indică la lipsa elementelor infracțiunii de tîlhărie în acțiunile acestuia, deoarece inculpatul a comis împreună cu Spătari D. acțiuni, manifestate prin aplicarea loviturilor, în timpul dezbrăcării de haine, acțiuni care dovedesc coparticiparea sa la deposedarea părții vătămate de bunurile materiale.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) p.6) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În susținerea argumentelor sale recurentul invocă două dintre temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că : 1) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;* 2) *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,* considerînd că ambele sunt aplicabile în speța dată.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurent, prevăzute în pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apelurile declarate , aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit normelor art. 414 al.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 al. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 al.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de recurs consideră că instanța de fond și cea de apel corect au apreciat probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia de condamnare a inculpatului Tatarciuc Iurie, deoarece în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal - „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvîrșită de două sau mai multe persoane, iar pe art.188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, corect au ajuns la concluzia de achitare a inculpatului din motiv că, fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii - „tîlhăria, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvîrșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe, care ar dovedi cu certitudine că inculpatul a participat sau a asistat la deposedarea părții vătămate de bunuri.

Colegiul penal menționează că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

Instanța de recurs conchide că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de

art.414-419 CPP, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui **Tatarciuc Iurie Anatoli**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 12 noiembrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti